

**ZASADY WYKONYWANIA POSŁUG
LEKTORA I AKOLITY
W DIECEZJI BYDGOSKIEJ**

WYJAŚNIENIA WSTĘPNE

Odpowiadając na postanowienia Konstytucji o świętej liturgii *Sacrosanctum Concilium* Soboru Watykańskiego II „aby wszyscy wierni byli wdrażani do pełnego, świadomego i czynnego udziału w obrzędach liturgicznych” (KL 14), Kościół w Polsce w dokumentach II Synodu Plenarnego postanowił, „aby mężczyźni świeccy, którzy ukończyli przynajmniej 25 lat, cieszą się dobrą opinią, posiadają odpowiednie przymioty i są przygotowani do swych zadań poprzez odpowiednią formację, mogli być przyjęci do posługi stałego akolity. Posługę lektora można udzielać w wieku wcześniejszym” (IISP, 84).

Dokumentem wykonawczym tego postanowienia stała się „Instrukcja Episkopatu Polski w sprawie udzielania posług lektora i akolity świeckim mężczyznom”, zatwierdzona podczas 341. Zebrania Plenarnego KEP, dn. 2 października 2007 roku, ze wskazaniem, że zawarte w niej zasady dotyczą mężczyzn, którzy mają dyspozycje do takiej formy służby w Kościele, a nie przygotowują się do sakramentu święceń. Lektorat i akolitat ma być dla nich formą realizacji życiowego powołania w Kościele.

Przyjęte na 346. Zebraniu Plenarnym KEP „Dyrektorium Duszpasterstwa Służby Liturgicznej”, z dn. 27 listopada 2008, uszczegółowiło natomiast sposób prowadzenia formacji kandydatów do posługi lektora i akolity.

Niniejsze „Zasady wykonywania posług lektora i akolity w Diecezji Bydgoskiej” określają sposób przygotowania kandydatów do posługi (*ministerium*) akolity i lektora oraz sposób jej wykonywania, w odniesieniu do mężczyzn, którzy pragną spełniać te posługi na sposób stały (a nie z czasowym upoważnieniem) oraz nie mają woli przyjęcia sakramentu święceń.

Należy odróżnić obrzęd błogosławieństwa mężczyzn (zazwyczaj ministrantów) do czytania Pisma Świętego podczas Eucharystii od posługi ustanowionego lektora. Ci pierwsi (choć bywają nazywani „lektorami” w strukturach służby liturgicznej bardzo wielu parafii) nie otrzymują posługi lektoratu (*ministerium*), lecz błogosławieństwo do spełnienia funkcji (*munus*) czytania słowa Bożego w czasie liturgii (są więc „ministrantami słowa Bożego”). Stąd w seminariach duchownych należy również udzielać posługi lektoratu tym kandydatom, którzy wcześniej przyjęli błogosławieństwo do funkcji czytania słowa Bożego (ILA 10). Nie jest wymagane powtórne udzielanie posługi w seminarium dla stałych lektorów ustanowionych wcześniej. Podobnie w przypadku akolitów, odróżnić należy obrzęd upoważnienia wiernych świeckich do udzielania Komunii Świętej jako szafarzy nadzwyczajnych od otrzymania posługi (*ministerium*) akolity, co wiąże się z szerszymi kompetencjami, o czym dalej. Nie jest również wymagane powtórne udzielanie posługi w seminarium dla stałych akolitów ustanowionych wcześniej.

ROZDZIAŁ I

KANDYDACI DO POSŁUGI LEKTORA I AKOLITY

§1 Kandydatów do posługi lektora i akolity należy poszukiwać:

a) w grupach dorosłych mężczyzn, którzy od lat posługują przy ołtarzu, spełniając gorliwie i z wiarą wyznaczone funkcje liturgiczne. Do tej grupy należą między innymi: nadzwyczajni szafarze Komunii Świętej, świeccy animatorzy prowadzący wspólnoty formacyjne, liderzy ruchów odnowy oraz inni mężczyźni już wypełniający ważne zadania w parafii (na przykład zakrystianie);

b) pośród mężczyzn, którzy przez studia i praktykę zawodową zdobyli odpowiednie umiejętności w służbie ludziom i czynią to z wielkim poświęceniem;

c) w grupach młodych mężczyzn, którzy „dopiero rozpoznają charyzmat, jaki otrzymali od Boga” i wciąż „szukają swego miejsca w Kościele” (DDSL, 112)

§2 Kandydaci do stałej posługi lektora i akolity:

a) powinni odznaczać się wzorowym życiem moralnym, apostołskim oddaniem, bezinteresownością, szczerą pobożnością i gorliwym życiem sakramentalnym, szczególnym umiłowaniem Pisma świętego i Eucharystii,

b) winni cieszyć się dobrą opinią i być akceptowani przez wiernych parafii, do której należą i w której będą wypełniać powierzone im zadania,

c) muszą posiadać odpowiednie przymioty intelektualne, stosowne wykształcenie, wyróżniać się solidnością w pracy oraz umiejętnością współpracy z innymi, a także higieną osobistą,

d) wstępne rozeznanie w/w przymiotów należy do Proboszcza parafii, w której lektor lub akolita ma pełnić posługę, po zasięgnięciu pisemnej opinii proboszcza parafii zamieszkania i jego zgody (jeśli posługa ma być pełniona w innej parafii),

e) do posługi stałego akolity mogą być przyjęci mężczyźni świeccy, którzy ukończyli przynajmniej 25. rok życia; lektorami można ustanawiać mężczyzn w młodszym wieku, ale nie wcześniej jak po zdaniu egzaminu dojrzałości,

f) kandydat na lektora lub akolitę po wstępnej rozmowie z delegatem, przedstawia biskupowi diecezjalnemu, po uzgodnieniu z własnym proboszczem, dobrowolnie sporządzoną i własnoręcznie podpisaną prośbę z podaniem motywacji pełnienia posługi lektora lub akolity. Prośbę tę przedkłada biskupowi za pośrednictwem diecezjalnego delegata ds. lektorów i akolitów.

ROZDZIAŁ II

KOMPETENCJE USTANOWIONEGO LEKTORA I AKOLITY

§3 „Lektor i akolita spełniają własną posługę w celebracji liturgicznej, a zwłaszcza w Eucharystii. Jednak w zakres ich zadań wchodzi także czynności związane z przygotowaniem miejsca i rzeczy potrzebnych do liturgii oraz przygotowanie wiernych do dobrego uczestnictwa i spełniania właściwych dla nich i powierzonych im czasowo funkcji liturgicznych. Spełnianie przez lektorów i akolitów własnych posług w liturgii ma kształtować ich specyficzną duchowość skoncentrowaną wokół słowa Bożego i Eucharystycznej Ofiary” (ILA 5).

§4 Lektor, ustanawiany dla pełnienia swojej własnej posługi, wspiera prezbiterów i diakonów w głoszeniu słowa Bożego i w formacji wiernych.

§5 Posługa lektora obejmuje:

a) wykonywanie czytań z Pisma Świętego (z wyjątkiem Ewangelii) podczas sprawowania sakramentów (nie tylko Eucharystii) oraz sakramentaliów; lektor może także śpiewać teksty biblijne, w taki sposób, „aby śpiew nie zaciemniał słów, lecz raczej je uwydatniał”. Śpiew czytań

biblijnych może wykonywać według zatwierdzonych melodii znajdujących się w lekcjonarzu mszalnym (por. WLM, 14-15),

b) podawanie intencji modlitwy powszechnej (gdy nie ma diakona),

c) gdy nie ma psalterzysty, wykonywanie psalmu responsoryjnego,

d) kierowanie uczestnictwem wiernych w liturgii przez podawanie im niezbędnych wyjaśnień oraz zachęt lub przygotowywanie komentarzy do ewentualnego odczytania ich przez innych usługujących,

e) przygotowywanie wiernych do godnego przyjęcia sakramentów świętych oraz do czytania Pisma Świętego podczas czynności liturgicznych,

f) niesienie Ewangeliarza w procesji wejścia Mszy Świętej, gdy nie ma diakona,

g) wykonywanie antyfon mszalnych, zgodnie z zasadami liturgii,

h) jeśli Mszę Świętą odprawia kapłan o słabym wzroku lub chory, a nie ma innego kapłana lub diakona, może odczytać Ewangelię. Opuszcza się wówczas błogosławieństwo, a celebrans poprzedza czytanie Ewangelii słowami „Pan w wami” oraz na koniec całuje księgę.

§6 Posługa akolity obejmuje:

a) W zgromadzeniu liturgicznym:

- troszczy się o czystość ołtarza, naczyń liturgicznych, tzw. białizny kielichowej, szat liturgicznych, przygotowuje kielich, ampułki, cyboria, pateny w zakrystii,
- niesie krzyż w procesji wejścia,
- pomaga prezbiterowi i diakonowi: podaje księgi, wodę i kadzidło,
- pomaga w przyjmowaniu darów ofiarnych,
- jeśli nie ma diakona rozkłada na ołtarzu korporał, puryfikaterz, kielich, palkę i księgę mszału, podaje celebransowi patenę z chlebem,
- towarzyszy kapłanowi w czasie okadzenia darów, krzyża i ołtarza (gdy nie ma diakona podaje trybularz, okadza kapłana, lud, Najświętszy Sakrament),
- w razie potrzeby akolita rozdaje wiernym Komunię Świętą, której jest nadzwyczajnym szafarzem (nie potrzebuje innych upoważnień). Jeśli Komunii Świętej udziela się pod dwiema postaciami, podaje kielich przyjmującym Komunię albo trzyma go, jeśli Komunii udziela się przez zanurzenie; resztę Krwi Chrystusa, która pozostała, winien spożyć przy ołtarzu kapłan lub diakon albo też ustanowiony akolita, który posługiwał przy kielichu (OWMR 284b),
- jeśli nie udziela Komunii Świętej, posługuje przy celebransie, trzymając patenę komunijną,
- gdy nie ma diakona, dokonuje puryfikacji naczyń, ale nie na ołtarzu lecz przy kredensie, przenosząc na niego z ostrożnością wszystkie naczynia,
- w razie konieczności (brak kapłana lub diakona) może wystawiać Najświętszy Sakrament do adoracji bez udzielania błogosławieństwa.

b) W posłudze chorym:

- w przeddzień zanoszenia Komunii Świętej, akolita powinien odwiedzić chorego lub zatelefonować do niego. Należy delikatnie zapytać chorego czy pragnie przed Komunią

Świętą przystąpić do sakramentu pokuty – jeśli tak, trzeba o tym powiadomić proboszcza lub innego kapłana. W czasie wizyty przygotowawczej należy delikatnie poprosić domowników lub opiekunów chorego o odpowiednie przygotowanie mieszkania. Jeśli to możliwe – o nakrycie stołu oraz ustawienie na nim krzyża i świec. Warto pamiętać o szklance czystej wody i łyżce stołowej, które mogą być potrzebne przy podawaniu Komunii Świętej choremu oraz puryfikacji naczynia liturgicznego,

- jest wskazane, aby miejscowy proboszcz albo inny kapłan posługujący w parafii przedstawił akolitę odwiedzanym starszym oraz chorym podczas pierwszej wizyty,

- wielu chorych chętnie korzysta z transmisji Mszy Świętej w środkach przekazu. Jest godnym polecenia, aby – gdy to jest możliwe – zaność chorym Komunię Świętą pod koniec tej transmisji lub bezpośrednio po niej,

- akolita, który udaje się do chorego, zawsze otrzymuje Najświętszy Sakrament od kapłana. Przekazanie Najświętszego Sakramentu może dokonać się na dwa sposoby:

1. Jeśli akolita udaje się do chorego w stroju liturgicznym (alba), bezpośrednio po błogosławieństwie kończącym Mszę Świętą, kapłan całuje ołtarz a następnie udaje się wraz z akolitą do tabernakulum, umieszcza Najświętszy Sakrament w przygotowanym naczyniu liturgicznym, korporale oraz bursie i przekazuje Go akolicie, który udaje się od razu do chorego.

2. Jeśli akolita udaje się do chorego w stroju świeckim, w odpowiednim czasie kapłan ubrany w komżę lub albę podchodzi z akolitą do tabernakulum, umieszcza Najświętszy Sakrament w przygotowanym naczyniu liturgicznym, korporale oraz bursie i przekazuje Go akolicie, który udaje się od razu do chorego.

- akolita znosi Komunię Świętą do chorego w specjalnym naczyniu (*pyxís*), umieszczonym w korporale i odpowiedniej bursie, którą zawiesza na szyi. Niosąc Komunię Świętą nie rozmawia w drodze, lecz podąża w modlitewnym skupieniu, nie zatrzymując się w innych miejscach. Bursa winna być widoczna w drodze, aby stanowiła znak rozpoznawczy dla napotkanych wiernych, którzy winni oddać hołd Chrystusowi Panu obecnemu w Najświętszym Sakramencie,

- po udzieleniu Komunii Świętej akolita dokonuje puryfikacji naczynia, w którym niósł Najświętszy Sakrament,

- zwykły i skrócony obrzęd Komunii Świętej chorych udzielanej przez akolitę znajduje się w liturgicznym rytuale: *Sakramenty chorych. Obrzędy i duszpasterstwo* (rozdział II). Teksty modlitewne i czytania biblijne można odpowiednio dobrać z tekstów liturgicznych danej niedzieli albo okresu liturgicznego,

- w obliczu śmierci osoby chorej – gdy brak kapłana – akolita może zanieść Komunię Świętą jako Wiatyk, do przyjęcia którego zobowiązani są wszyscy ochrzczeni, którzy mogą przyjąć Eucharystię. W takiej sytuacji może samodzielnie otworzyć tabernakulum, aby umieścić Najświętszy Sakrament w naczyniu liturgicznym, korporale i bursie a następnie zanieść Go do umierającego,

- akolicie nie wolno wyznaczać nikogo innego do udzielania Eucharystii, jak na przykład rodzica albo współmałżonka, albo dziecka tego chorego, który ma przyjąć Komunię Świętą.

c) W posłudze parafialnej:

- angażuje się w przygotowanie i prowadzenie adoracji Najświętszego Sakramentu,
- niesie pomoc potrzebującym, organizuje parafialny wolontariat lub wspomaga w nim diakona,
- może zajmować się formacją liturgiczną tych, którym zleca się funkcje liturgiczne,
- może błogosławić starców, pozostających w domu, podczas zanoszenia Komunii Świętej, żegnając się i wzywając Bożego błogosławieństwa słowami: „Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego” lub posługując się modlitwą z „Obrzędów błogosławieństw” nr 285.

§7 Gdy nie ma prezbitera lub diakona, lektor i akolita mogą prowadzić Wigilię przy zmarłym, a podczas pogrzebu – stację w domu zmarłego oraz stację na cmentarzu (ILA 6; Obrzędy pogrzebu dostosowane do zwyczajów diecezji polskich, 19). Może to mieć miejsce zwłaszcza w miejscowościach znacznie odległych od kościoła. Czyni się tak jedynie w przypadku prawdziwego braku wyświęconego szafarza, a nie w jego imieniu, wyręczając go w jego obowiązku.

§8 Lektor i akolita mogą również pomagać w przygotowaniu nabożeństw oraz przewodniczyć niektórym z nich, na przykład Różańcowi czy Drodze Krzyżowej (ILA 7), zawsze na prośbę i za zgodą proboszcza parafii, w której posługują, jedynie w sytuacji wyższej konieczności (np. niezawiniony brak kapłana, choroba kapłana, która uniemożliwia mu obecność w zgromadzeniu modlitewnym).

ROZDZIAŁ III

FORMACJA DO LEKTORATU I AKOLITATU

§9 Biskup bydgoski wyznacza spośród swoich prezbiterów delegata ds. posług lektora i akolity, na 5 lat z możliwością skrócenia bądź przedłużenia tego okresu.

Do zadań delegata należy:

- organizować kurs przygotowawczy dla kandydatów do posługi lektoratu i akolitu,
- dbać o stałą formację lektorów i akolitów ustanowionych przewidzianym obrzędem, poprzez organizowanie spotkań formacyjno-modlitewnych,
- przeprowadzić wstępną rozmowę z kandydatem do pełnienia posługi lektora lub akolity oraz zadbać o przedłożenie wszystkich wymaganych dokumentów,
- weryfikować stan przygotowania intelektualnego i duchowego do podjęcia posługi przez kandydatów,
- przedstawić biskupowi diecezjalnemu kandydatów do posługi lektora i akolity wraz ze swoją opinią o każdym z nich,
- prowadzić rejestr kandydatów przygotowujących się do posługi lektora lub akolity, gromadzić niezbędną dokumentację dotyczącą lektorów i akolitów,
- w ramach obowiązujących przepisów kościelnych, w sposób niezbędny i w określonym celu, przetwarzać ich dane osobowe.

§10 Formacja do posługi lektoratu i akolitu „nie może mieć jedynie charakteru kursu przygotowującego do spełniania czynności liturgicznych”, lecz ma być „wprowadzeniem kandydatów w misję, którą mają spełniać w Kościele” (ILA 12). W Diecezji Bydgoskiej formacja do pełnienia posługi lektora i akolity trwa

dwa lata i prowadzi ją Centrum Formacji Liturgicznej. W przypadku absolwentów studiów teologicznych oraz osób, które przebyły pełną formację w ruchach kościelnych lub które przez wiele lat wykonywały posługi liturgiczne w zespołach służby liturgicznej, przygotowanie do posług może być skrócone. Decyzję w tym względzie podejmuje delegat ds. posług lektora i akolity. Ramowy program formacyjny zawarty jest w Dyrektorium Duszpasterstwa Służby Liturgicznej (DDSL 109). Na jego podstawie kandydaci do lektoratu i akolitu w Diecezji Bydgoskiej zapoznają się podczas formacji z następującymi zagadnieniami:

- a) poprawna wizja liturgii; znaczenie liturgii w życiu Kościoła, wspólnoty parafialnej i w życiu osobistym,
- b) realna obecność Chrystusa w Eucharystii; różne sposoby obecności Chrystusa w liturgii: w zgromadzeniu liturgicznym, w słowie Bożym, w Eucharystii i innych znakach sakramentalnych, w osobie celebransa,
- c) teologia zgromadzenia liturgicznego i podział funkcji; udział świeckich w liturgii,
- d) chrześcijański wymiar niedzielnego świętowania, uzasadnienie niedzielnego uczestnictwa we Mszy Świętej; współczesne możliwości i zagrożenia,
- e) podstawowe zagadnienia z teologii Eucharystii: materia i forma sakramentu, Ofiara, uczta: czynne, świadome i owocne uczestnictwo; struktura Mszy Świętej i ważniejsze elementy (śpiewy, czytania, modlitwy, obrzędy, Komunia Święta pod obiema postaciami),
- f) świadomość chrzcielna i znaczenie pokuty w życiu chrześcijanina (sakrament pokuty i pojednania oraz sakrament namaszczenia chorych),
- g) udział wiernych świeckich w życiu Kościoła,
- h) znaczenie modlitwy w życiu człowieka i różne jej formy; elementy Liturgii Godzin,

Dla kandydatów na lektorów:

- formacja biblijna – rozumienie fragmentu Pisma Świętego we własnym kontekście oraz w świetle wiary; rozumienie istotnej treści orędzia objawienia; zasady interpretacji i rozumienia czytań biblijnych; historia Zbawienia; postaci i wydarzenia biblijne; natchnienie Pisma Świętego,
- formacja liturgiczna – znajomość struktury liturgii słowa oraz związków między liturgią słowa a liturgią eucharystyczną; Biblia w liturgii; rok liturgiczny; układ perykop w lekcjonarzach; kalendarz liturgiczny, księgi liturgiczne,
- przygotowanie techniczne posługi słowa – przyswojenie umiejętności publicznego czytania, zarówno żywym głosem, jak i za pomocą urządzeń nagłaśniających; oddech, dykcja i artykulacja; zasady prawidłowego czytania,
- posługa lektora w Kościele: znaczenie, przygotowanie, ustanowienie przez biskupa, prawa i obowiązki,
- czynności i zadania lektora podczas Mszy Świętej i poza nią.

Dla kandydatów na akolitów:

- warunki owocnego przyjmowania i godnego udzielania Komunii Świętej (różne formy), Wiatyk,
- pobożność eucharystyczna i kult Chrystusa Pana w Najświętszym Sakramencie poza Mszą Świętą,

- posługa akolity w Kościele: znaczenie, przygotowanie, ustanowienie i upoważnienie przez biskupa, prawa i obowiązki,
- czynności i zadania akolity podczas Mszy Świętej i poza nią.

§11 Spotkaniom formacyjnym towarzyszą ćwiczenia praktyczne.

§12 Przed otrzymaniem od biskupa bydgoskiego upoważnienia do pełnienia posługi lektora bądź akolity, kandydaci uczestniczą w rekolekcjach.

§13 Koszty związane z uczestnictwem kandydata w kursie przygotowawczym i rekolekcjach ponosi parafia, która go rekomenduje.

ROZDZIAŁ IV

USTANOWIENIE LEKTORA I AKOLITY

§14 Po zakończeniu okresu formacji proboszcz lub rektor kościoła – po zasięgnięciu opinii innych kapłanów pracujących w parafii i członków parafialnej rady duszpasterskiej – za pośrednictwem delegata zwraca się pisemną prośbą do biskupa bydgoskiego o ustanowienie kandydata do pełnienia posługi lektora lub akolity.

Powyższa prośba winna zawierać:

1. nazwisko i imię, wiek, stan cywilny, wykształcenie i pełniony zawód kandydata;
2. uzasadnienie prośby;
3. załączoną metrykę chrztu;
4. w przypadku kandydata żonatego – pisemna zgoda jego żony;
5. dwie fotografie legitymacyjne.

§15 Po ukończeniu kursu przygotowawczego, biskup bydgoski (lub wyznaczony przez niego delegat) dokonuje podczas Mszy Świętej przepisane go obrzędu liturgicznego przyjęcia lektora i akolity.

§16 Potwierdzeniem przyjęcia do posługi lektora lub akolity jest imienna legitymacja lub odpowiedni certyfikat.

§17 Ustanowiony akolita z mocy samego prawa jest szafarzem nadzwyczajnym Komunii Świętej, nie wymaga odrębnego upoważnienia do udzielania Komunii.

ROZDZIAŁ V

WPROWADZENIE LEKTORA I AKOLITY W SPEŁNIANIE FUNKCJI W PARAFII

§18 Posługa lektora i akolity dotyczy konkretnej wspólnoty parafialnej. Po ustanowieniu, w jedną z najbliższych niedziel, winno nastąpić wprowadzenie ich w wypełnianie posługi w parafii. Proboszcz lub rektor kościoła, przedstawia wiernym na Mszy Świętej nowego lektora bądź akolitę. W parafii nie należy ponawiać liturgicznego obrzędu wprowadzenia w posługę.

§19 Wprowadzenie do pełnienia funkcji jest okazją do pouczenia wiernych o specyfice zgromadzenia liturgicznego i o potrzebie różnych funkcji oraz posług liturgicznych, w tym także stałych lektorów i akolitów.

§20 Lektor i akolita mogą wypełniać powierzona posługę tylko za zgodą miejscowego proboszcza lub rektora kościoła.

ROZDZIAŁ VI POSTANOWIENIA KOŃCOWE I DYSCYPLINARNE

§21 W czasie Mszy Świętej oraz nabożeństw szatą liturgiczną lektora i akolity jest alba, przepasana na biodrach paskiem (*cingulum*). Jeżeli alba nie osłania dokładnie ubrania wokół szyi, przed włożeniem alby należy nałożyć humerał. Lektor lub akolita może zawiesić na szyi znak - krzyż, który przewiduje „Dyrektorium Duszpasterstwa Służby Liturgicznej”, adekwatnie do pełnionej posługi stałej.

§22 Zgodnie z zasadą podziału funkcji w zgromadzeniu liturgicznym lektor i akolita nie powinni z zasady wykonywać innych czynności liturgicznych, np. lektora (w przypadku akolity), kantora, komentatora, kolektora ofiar itp. Inną funkcję mogą pełnić wyjątkowo, np. gdy brak właściwych osób, a czynności te musiałby wykonać celebrans.

§23 Zgodnie z przepisami prawa liturgicznego – lektor bądź akolita nie są upoważnieni do pokutnego posypywania głów popiołem w Środę Popielcową ani do odczytywania listów pasterskich w miejscu homilii mszalnej.

§24 Lektorowi, jak i akolicie – choć są ustanawiani na stałe – w szczególnych przypadkach biskup bydgoski może zabronić wykonywania ich funkcji. W przypadku alumnów wykonywanie uprawnień właściwych akolicie odnośnie do Eucharystii, a także uprawnień właściwych lektorowi, ulega zawieszeniu z chwilą przerwania przez nich formacji seminaryjnej z jakiegokolwiek powodu, chyba że biskup bydgoski postanowi inaczej (ILA 17).

§25 Proboszcz lektora lub akolity może zwrócić się do biskupa bydgoskiego z prośbą o zawieszenie lub zabronienie wykonywania powierzonej posługi. W prośbie powinno znaleźć się uzasadnienie.

§26 Również sam lektor lub akolita może zwrócić się do biskupa bydgoskiego z pisemnym powiadomieniem o swojej rezygnacji z wypełniania powierzonego zadania, podając uzasadnienie.

§27 Udzielenie posługi lektoratu i akolitatu nie daje przyjmującym prawa do wynagrodzenia z racji pełnionej posługi (por. KPK, kan. 230). Nie wyklucza się jednak możliwości otrzymania pewnej rekompensaty ze strony parafii, zwłaszcza wówczas, gdy wypełnianie funkcji związane jest z ponoszeniem kosztów finansowych.

§28 Zadania lektora i akolity w przygotowaniu i przebiegu liturgii oraz nabożeństw określa proboszcz lub rektor kościoła. Ich formy i zakres zaangażowania w codziennym życiu lokalnej wspólnoty należy określić indywidualnie, zależnie od możliwości poszczególnych osób (por. ILA 16).

§29 Proboszcz, jako odpowiedzialny za właściwy rozwój i formację służby liturgicznej w swojej parafii, powinien zadbać, aby lektorzy i akolici regularnie uczestniczyli w spotkaniach modlitewno-formacyjnych.

§30 Pomocą we własnym uświęceniu i posłudze lektora bądź akolity, oprócz parafialnych rekolekcji, będą cykliczne dni skupienia. Każdy lektor i akolita winien corocznie uczestniczyć w dniu skupienia organizowanym przez Centrum Formacji Liturgicznej.

§31 Godne polecenia jest organizowanie spotkań (np. spotkanie opłatkowe, modlitewne) dla rodzin lektorów i akolitów, które na swój sposób współuczestniczą w ich posłudze. Będzie to również okazją do spotkania, poznania się, wymiany doświadczeń w parafii, dekanacie bądź diecezji.

§32 Ustanowiony lektor i akolita nie może podejmować czynnej działalności politycznej oraz piastować państwowych urzędów publicznych, takich, które wiązałyby się z przynależnością do partii politycznej. Gdyby taka sytuacja wystąpiła, lektor lub akolita powinien zaprzestać wykonywania posługi na okres działalności politycznej.

§33 Wszelkich zmian w *Zasadach* może dokonać wyłącznie biskup bydgoski.

§34 Promulgacja niniejszych *Zasad* nastąpi przez zamieszczenie ich treści na stronie internetowej Diecezji Bydgoskiej.

§35 *Zasady* wchodzi w życie od dnia 19 marca 2021 roku.

Zatwierdzam powyższe *Zasady wykonywania posług lektora i akolity w Diecezji Bydgoskiej*.

Bydgoszcz, dn. 26.03.2021, l.dz. 146/21

Biskup Bydgoski

Kanclerz Kurii

